

PI(E)CE

PROJECTE INTERGENERACIONAL DE CREACIÓ ESCÈNICA

PI(E)CE

PROJECTE INTERGENERACIONAL DE CREACIÓ ESCÈNICA

PRESENTACIÓ

El projecte intergeneracional de creació escènica PI(E)CE inicia les seves primeres passes al 2011, impulsat i produït pel teatre Tantarantana de Barcelona. En la seva primera edició es tractava d'un taller de creació escènica dirigit a joves del Raval realitzat fora de l'horari escolar. En les tres edicions següents s'incorpora gent gran del barri i es comença a treballar als instituts públics de la zona en horari lectiu i en col·laboració amb l'equip docent dels centres. El resultat és una experiència artística i social que propicia dinàmiques d'escolta i de reflexió al voltant dels processos d'aprenentatge, del lloc i la funció de l'art i, en definitiva, al voltant de l'entorn social, polític i econòmic de les persones implicades. A través de la paraula i de la dansa, a través de la trobada entre persones de diverses edats, procedències i llengües proposem una immersió en un procés de creació col·lectiva: el resultat es presenta al teatre, que obre les seves portes a altres públics, a altres mirades.

COM TREBALLEM?

El procés, com ja hem indicat més amunt, consisteix en assajar a les aules dels instituts públics de la ciutat al llarg de les hores lectives. Amb la complicitat d'algunes persones grans del barri, creem una peça escènica a partir de cada grup concret: des del grup i feta com un guant a mesura pel grup. En conseqüència, si s'absenta algú del procés, l'espectacle és modificat invariablement. El treball cerca predisposar estudiants, professors, artistes i voluntaris a un estat d'escolta i d'atenció. En aquest sentit, l'escolta és la línia mestra que comprèn tots els aspectes del nostre projecte, és el principi metodològic que ens guia al llarg dels assajos.

Degut a aquesta metodologia, resulta impossible anticipar una forma o un contingut temàtic a la trobada amb el grup, tot i que en les darreres edicions emergien de manera natural temes com la identitat i la memòria. Atenem allò que aflora i ho fem créixer intuïtivament.

El procés d'escolta implica sovint una lectura entre línies, donat que els diversos constructes culturals, identitaris i socials, impedeixen als participants una expressió directa d'allò que els afecta.

Per això mateix, l'experiència d'aquests anys ens ha conduït a treballar sobre els somnis com a punt de partença per a la creació de paisatges onírics. La improvisació des del cos, el moviment i l'escriptura automàtica, generen una manera indirecta de crear materials així com d'exposar-los, que li concedeix al pudor una força expressiva notable i constitueix un llenguatge escènic específic, rar en aquesta mena de projectes. Aquesta textura onírica vehicula una trobada entre la coreografia i la paraula, nascuda de l'escolta i de la complicitat de la nostra col·laboració com a coreògrafa i dramaturg. Així, al llarg dels anys, s'ha anat forjant un llenguatge escènic propi.

QUINS SÓN ELS NOSTRES OBJECTIUS?

L'objectiu general del projecte és crear un espai de trobada entre persones de diverses edats, procedències, llengües i extractes socials que escassament tenen l'ocasió i el lloc per escoltar-se. A través del procés de creació, cerquem propiciar un ambient de treball en el qual ens acompanyem els uns als altres en la construcció de quelcom en comú.

La creació d'una peça escènica que es presenta al teatre, és el resultat tangible d'aquest procés. Aquesta peça escènica vol respondre a una sèrie d'objectius artístics: una investigació de la relació cos/llenguatge; una recerca de veritat escènica; una indagació sobre noves formes de posar en escena allò inconscient i allò col·lectiu.

Respon també a una sèrie d'objectius pedagògics: propiciar una expressió lliure, en la col·lectivitat, de l'emotivitat i la mirada sobre les coses de cadascun dels participants, així com el treball en equip; fomentar la responsabilitat, la cura de l'altre, el respecte; oferir eines essencials per l'aprenentatge com l'estructuració del pensament, la conceptualització, un millor coneixement del propi cos, de les capacitats expressives pròpies – tant a nivell de llenguatge com de moviment- i el desenvolupament de la memòria afectiva; explorar la intimitat creativa amb la pròpia paraula i el moviment; despertar la vorania i el gaudi no imposat, sinó participatiu, amb l'art i la creació contemporània.

Finalment, el projecte cerca generar nous públics, obrir els espais d'exhibició de les arts contemporànies als barris i expandir el seu àmbit d'influència.

ANTECEDENTS

A través de quatre edicions produïdes pel teatre Tantarantana, el projecte s'ha anat ampliant i desenvolupant:

- *2011/2012: Si existeix l'altre, potser també jo.* Projecte realitzat amb joves del Raval fora de l'horari escolar. Entitats col·laboradores: Escola de Música Xamfrà.
- *2012/2013: La Festa.* Projecte realitzat amb joves i persones grans del Raval i del Poble Sec. Entitats col·laboradores: Ajuntament de Barcelona (Foment de Ciutat Vella), Institut Consell de Cent.
- *2013/2014: La flor de Lotus.* Projecte realitzat amb joves i gent gran del Raval. Entitats col·laboradores: Ajuntament de Barcelona (Foment de Ciutat Vella), Institut Milà i Fontanals.
- *2014/2015: Ningú no em persegueix.* Projecte realitzat amb joves i persones grans del Raval i del Poble Sec, gent gran de tots dos barris i amb la participació dels joves habituals de l'espai Habitació 1418 del CCCB de Barcelona. Entitats col·laboradores: Ajuntament de Barcelona / Foment de Ciutat Vella i Districte Sants-Montjuic, Institut Municipal d'Educació de Barcelona (IMEB), Projecte Habitació 1418 (CCCB), Beca José Luna (Mèxic), Centre Cultural EL TEKOLOTE (Mèxic), Institut Milà i Fontanals, Institut Consell de Cent.

Pel curs 2015/16 tenim com a objectiu créixer i arribar a altres col·lectius de joves i de gent gran. En aquest sentit, el projecte articularia quatre grups de treball:

1. Un grup de treball de joves de segon d'ESO i de gent gran que treballarien a l'Institut Consell de Cent en horari lectiu.
2. Un segon grup també fet de joves, en aquest cas de quart d'ESO i de gent gran, que treballarien a l'Institut Milà i Fontanals en horari lectiu.
3. Un tercer grup que integraria als joves que formen part del projecte Habitació 1418, així com d'altres joves que han participat en edicions anteriors, tot obrint l'espai del CCCB a joves del barri. Aquest grup treballaria fora de l'horari lectiu.
4. Un quart grup de joves que es dedicaria a la creació de la banda sonora, sota la direcció del músic Nuno Rebelo, en el marc també del projecte Habitació 1418.

Al llarg del procés hi hauria quatre moments de trobada dels quatre grups a l'espai Habitació 1418 a fi d'assajar conjuntament la peça. Aquests moments són bones ocasions perquè els joves i la gent gran del Raval i del Poble Sec entrin a l'espai del CCCB, el coneguin i el comencin a sentir com a propi.

Al final del procés (maig del 2016), la peça es presentaria al Teatre del CCCB i al teatre Tantarantana.

El projecte de 2015/16 busca ampliar el treball d'articulació dels centres culturals, espais públics, residències i casals de gent gran, així com instituts públics del barri, tot facilitant la connexió d'espais i persones que, vivint a la mateixa ciutat, semblen alienes les unes a les altres. Es tracta de crear possibilitats d'escolta, reflexió, crítica i transformació sobre el nostre entorn real. Revisar el paper de l'art i la funció dels espais públics dedicats a la educació i a la cultura.

ENTITATS IMPLICADES

Teatre Tantarantana

Ajuntament de Barcelona: Foment de Ciutat Vella i Districte Sants-Montjuic

Institut Municipal d'Educació de Barcelona (IMEB)

INS Milà i Fontanals

INS Concell de Cent

Habitació1418 (CCCB-MACBA)

Centro Cultural EL TEKOLOTE (Mèxic)

Beca José Luna (Mèxic)

Constanza Brncic Monsegur, coreògrafa

Estudia dansa, teatre i música a Barcelona i New York. Els mestres que més l'han format i influït són Teresa Monsegur, Andrés Corchero, Pep Ramis i Maria Muñoz, Hisako Horikawa, Lisa Nelson entre d'altres. És llicenciada en Filosofia per la UB i actualment realitza el programa de doctorat en Pensament contemporani i tradició clàssica de la UB, sota la direcció de Josep Maria Esquirol.

Al 2001 funda i co-dirigeix l'*Associació Cultural La Sospechosa*, entitat amb la qual produeix diversos projectes que es relacionen amb el cos des d'àmbits diversos: la dansa, el teatre, les arts visuals, producció de pensament, pedagogia i improvisació. Com a creadora Constanza Brncic ha rebut la beca KRTU de la Generalitat de Catalunya a la Jove Creativitat (2002) i la subvenció per artistes visuals del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya (2003) pels projectes de creació en art i tecnologia *pa ck* i *derribos* respectivament.

Des de 2009 treballa com a coreògrafa en els projectes comunitaris de L'Escola de Música i Centre de les Arts de l'Hospitalet (EMCA) amb adolescents de diversos instituts i escoles públiques. Les peces resultants s'han pogut veure al Mercat de les Flors, a l'Auditori de Barcelona i al teatre Joventut de l'Hospitalet.

Forma part del projecte Tantajove, junt amb Albert Tola, com a directora escènica dels tallers amb joves i avis, que produeix anualment el Teatre Tantarantana des de 2011.

Dirigeix el projecte *Terpsícore*, peça per a tres cors i una ballarina, que s'estrena al teatre Monumental de Mataró (juliol 2013). Dirigeix el projecte *l'Exercici de la Força*, treball escènic de reflexió social sobre fets de l'anomenada Transició espanyola, que es produeix a l'Ateneu Popular de Nou Barris (2013/14).

Els seus darrers treballs com a coreògrafa inclouen la peça *Si se diera el cuerpo al bullicio* (2012/13), *Que travessa* (2011), *Dona embarassada amb full en blanc* (2010), amb la música del compositor Nuno Rebelo; la creació de *Quant temps fa que son aqui?* una coreografia crítica a l'Hospital de Bellvitge de Barcelona, ballada per

treballadores, pacients i familiars, produïda per l'Associació Sudansa; el projecte *Vailarbolar* en el Servei de Psiquiatria Infantil de l'Hospital de San Juan de Déu; o el projecte *Entra*, ballat per una de les pacients de l'Hospital i desenvolupat amb la complicitat de familiars i veïns del seu barri: Can Vidalet a l'Hospitalet de Llobregat. Altres peces: *De los márgenes*, en col.laboració amb la coreògrafa Carme Torrent; *Amortiguada*, duo de dansa i música de Joan Saura; *La nieve invoca*, amb música de dj Oriol Rossell i creació en flash en directe per l'interactive developer Héctor Ayuso; La trilogia del vent *Los Brncic*, *La casa del viento* i *Al viento de su paso*, amb la música del compositor Gabriel Brncic; *Blank e-motive* (videodansa) guanyadora de la Mostra Internacional de Videodansa de Barcelona (2003); *Manuelita, ¿dónde vas?*, direcció i dramaturgia de Victoria Szpunberg.

Com a intèrpret ha ballat des de 1996 amb la companyia Raravis/Andrés Corchero i Rosa Muñoz, i amb la companyia de dansa Malpelo. Intèrpret solista a *La Flauta Màgica*, W.A. Mozart, coreografia de Min Tanaka, Òpera de Salzburg, Àustria, Festival de Salzburg 2008.

Albert Tola, dramaturg

L'Albert Tola és dramaturg, guionista, i traductor d'alemany i italià. Llicenciat com a dramaturg al Institut del Teatre, va complementar la seva formació dramàtica als seminaris d'escriptura dramàtica de la Sala Beckett amb José Sanchís Sinisterra, a la Universitat de les Arts, Berlin, i a la Escola d'Estiu San Miniato, Toscana. Per citar una part destacada i resumida de la seva activitat artística, direm que ha estrenat les seves obres *Salento* (Andrea Segura, Nou Tantarantana), *El darrer secret del James Dean* (Roberto Romei, CAET, Nou Tantarantana), *Noi fòssil* (Albert Tola, Àtic 22) i ha vist publicades les peces *Salento* i *La suor de les teves mans quan tremolen*, part de l'espectacle col·lectiu *Mein Kapital* (Cristina Yañez, Cuarta Pared), coordinat pel grup de dramaturgs de El Astillero, de Madrid. Ediciones El ASTILLERO també ha publicat un volum amb tres obres: *El último secreto de James Dean*, *Niño fósil*, *Los niños oscuros de Morelia*. Ha estrenat les seves dramàturgies i adaptacions de *Els Baixos Fons*, de Maxim Gorki (Carme Portaceli, Teatre Nacional de Catalunya), *Molts Records* per

Ivanov (Pep Tosar, Círcol Maldà), Somnis de Somnis (Pep Tosar, Sala Muntaner), Michael Kohlhaas (Roberto Romei, CAET), Èdip Rei del Pop (Marta Gil, Temporada Alta), Els Accidents del Petit Príncep (Miquel Àngel Raió, Teatre Principal de Palma). Ha treballat amb la Constanza Brncic en tres peçes de teatre-danza de intervenció social (Si l'altre existeix, potser jo també, La festa en el llac i La flor de lotus, Nou Tantarantana) i en les peçes L'exercici de la força I, II (Ateneu Nou Barris). Ha donat classes i coordinat el departament de guió al C.E.C.C (Centre d'Estudis Cinematogràfics de Catalunya) i a Bande à Part, entre d'altres espais pedagògics, on ha estat assistent de professors com Abilio Estévez, Oliver Kluck, Theresia Walser o Roland Schimmelpfennig. Ha traduït pels escenaris a autors com Heinrich von Kleist, Heiner Müller, Deah Loher, Peter Handke, Falk Richter, entre d'altres. El seu llargmetratge "Interferències", dirigit i coescrit per Pablo Zarezeansky, ha rebut el Premi Oficial del Jurat al Festival Cinemariche, Génova.

Nuno Rebelo, músic

Després d'una formació en arquitectura, decideix dedicar-se a la seva veritable passió: la música. Des de 1983 a 1989, dirigeix el grup de rock *Mler if Dada* que es produeix a Portugal, Espanya, França, Itàlia i Algèria. A partir de 1988 compona per dansa (amb coreògrafs com Rui Horta, Vera Mantero, Paulo Ribeiro, Mark Tompkins, Lisa Nelson, Steve Paxton entre d'altres), per cinema i teatre. Improvisa a concerts amb músics (entre ells Joan Saura, Agustí Fernàndez, Ferran Fages, Alfredo-Costa Monteiro, Lali Barrière, Marco Franco, Kato Hideki i un llarguíssim etc.) i ballarins. És creador d'instal·lacions i escultures sonores, i ha dirigit diversos projectes per a no-musics, on es crea una peça musical amb objectes i es presenta en algun indret o teatre de la ciutat. La seva versatilitat com a creador l'ha portat a fer música per a ocasions i contextos molt diversos: compona l'apertura oficial de Porto 2001, Capital Europea de la Cultura i l'himne oficial de l'Exposició Universal Lisboa, Expo 98'.
(www.youtube.com/nunorebelomusic)

